

Sotajumala, Sodan Kauhu

Tuhoon tuomittu maa, tuhoon tuomittu kansa.
On sota jalkeensa jattanyt, lahes kaiken havittanyt.
Ei ruokaa nalkaan, ei suojaa kylmaan.
Ei turvaa, ei toivoa.
Tuhannet tuhotut kodit, tuhannet tapetut ihmiset.
Henkiin jaaneet kaikkensa antaa,
tulevan sukupolven puolesta raataa.
Sodan runtelema maa, sodan runtelema kansa.
Sodan tuhon todistajat, tuomitut, toivottomat.
Parhaansa yrittavat nuo urheat ihmiset,
mutta korjaako valo koskaan epatoivon varjoa?
Tuhannet tapetut, tuhannet raiskatut, tuhannet loukatut, tuhannet
kidutetut.
Kaikkensa yrittää, kaikkensa antaa, tuhon tuomion jalkia korjaa.
Sodan kestanyt maa, sodan kokenut kansa, silmat kyynelissa seuraavat
tuhoansa.
Parasta toivoen, pahinta odottaen.
Toivoa olematonta?
Kurjuutta loputonta?
Kaikkensa yrittää, kaikkensa antaa, sodan tuhoisia jalkia korjaa.
Riittaako koskaan loputon tyo? Lankeaako uhreille loputon yo?